Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

26 päivänä syyskuuta 2013 *

Muutoksenhaku — Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) — Kemikaalien rekisteröinti, arviointi ja lupamenettelyt — Asetus (EY) N:o 1907/2006 (REACH-asetus) — 57 ja 59 artikla — Luvanvaraiset aineet — Akryyliamidin tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi — Sisällyttäminen ehdolla olevien aineiden luetteloon — Julkaiseminen — Kanteen nostamisen määräaika — Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohta — Päivämäärä, josta tämän määräajan on laskettava alkavan kulua tilanteessa, jossa kanne nostetaan yksinomaan internetissä julkaistusta päätöksestä — Oikeusvarmuus — Tehokas oikeussuoja

Asiassa C-625/11 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 30.11.2011,

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), kotipaikka Bryssel (Belgia), ja

SNF SAS, kotipaikka Andrézieux-Bouthéon (Ranska), edustajinaan avocat R. Cana ja avocat K. Van Maldegem,

valittajina,

ja jossa valittajien vastapuolina ja muina osapuolina ovat

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), asiamiehinään M. Heikkilä ja W. Broere, avustajanaan advocaat J. Stuyck,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, sekä

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään C. Wissels ja B. Koopman, ja

Euroopan komissio, asiamiehinään P. Oliver ja E. Manhaeve, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen sekä tuomarit J. Malenovský, U. Lõhmus (esittelevä tuomari), M. Safjan ja A. Prechal,

julkisasiamies: P. Cruz Villalón,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.11.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 21.3.2013 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (jäljempänä PPG) ja SNF SAS (jäljempänä SNF) vaativat valituksellaan kumottavaksi unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-268/10, PPG ja SNF vastaan ECHA, 21.9.2011 antaman määräyksen (Kok., s. II-6595; jäljempänä valituksenalainen määräys), jolla se jätti tutkittavaksi ottamatta valittajien nostaman kumoamiskanteen Euroopan kemikaaliviraston (jäljempänä kemikaalivirasto) tekemästä päätöksestä, jolla akryyliamidi (EY nro 201-173-7) tunnistettiin aineeksi, joka täyttää kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1 ja oikaisu EUVL 2007, L 136, s. 3; jäljempänä REACH-asetus) 57 artiklan mukaiset kriteerit, ja jolla sisällytettiin akryyliamidi kyseisen asetuksen liitteeseen XIV mahdollisesti sisällytettävien aineiden luetteloon saman asetuksen 59 artiklan mukaisesti (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

REACH-asetus

2 REACH-asetuksen 57 artiklassa luetellaan aineet, jotka voidaan sisällyttää asetuksen liitteeseen XIV, jonka otsikko on ”Luvanvaraisten aineiden luettelo”. Tämän asetuksen 57 artiklan a ja b alakohdassa mainitaan aineet, jotka täyttävät syöpää aiheuttavien aineiden ja perimää vaurioittavien aineiden tiettyihin luokkiin kuuluvien aineiden luokituskriteerit.

3 Tämän asetuksen 59 artiklassa, jonka otsikko on ”57 artiklassa tarkoitettujen aineiden tunnistaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Edellä 57 artiklassa tarkoitetut kriteerit täyttävien aineiden tunnistamiseksi ja liitteeseen XIV mahdollisesti sisällytettävien aineiden luettelon [(jäljempänä ehdolla olevien aineiden luettelo)] laatimiseksi sovelletaan tämän artiklan 2–10 kohdassa säädettyä menettelyä. – –

– –

10. Kemikaalivirasto julkaisee 1 kohdassa tarkoitetun luettelon verkkosivuillaan viipymättä sen jälkeen, kun päätös aineen sisällyttämisestä on tehty, ja pitää luetteloa ajan tasalla.”

4 REACH-asetuksen 94 artiklan 1 kohdassa säädetään, että unionin yleisessä tuomioistuimessa tai unionin tuomioistuimessa voidaan hakea muutosta SEUT 263 artiklan mukaisesti kemikaaliviraston valituslautakunnan tekemään päätökseen, tai niissä tapauksissa, joissa ei ole muutoksenhakuoikeutta valituslautakunnassa, kemikaaliviraston tekemään päätökseen.

5 Tämän asetuksen 59 artiklan nojalla tehdyistä päätöksistä ei voida valittaa kyseiseen valituslautakuntaan.

Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestys

6 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Jos määräaika, jota sovelletaan toimielinten antamia säädöksiä vastaan nostettaviin kanteisiin, alkaa kulua säädöksen julkaisemisesta, määräajan lasketaan alkavan kulua 101 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti säädöksen julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä seuraavan neljännentoista päivän päätyttyä.

2. Prosessuaalisia määräaikoja pidennetään pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä.”

Asian tausta ja riidanalainen päätös

7 PPG on eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä, joka edustaa polyelektrolyyttejä, polyakryyliamidia ja/tai muita akryyliamidia sisältäviä polymeerejä tuottavien tai maahantuovien yritysten etuja. SNF on yksi sen jäsenistä.

8 Alankomaiden kuningaskunta toimitti 25.8.2009 kemikaalivirastolle laatimansa asiakirja-aineiston, joka koski akryyliamidin tunnistamista REACH-asetuksen 57 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetut kriteerit täyttäväksi aineeksi.

9 REACH-asetuksen 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn päätteeksi kemikaalivirasto tunnisti riidanalaisessa päätöksessä akryyliamidin tämän asetuksen 57 artiklassa tarkoitetut kriteerit täyttäväksi aineeksi ja sisällytti akryyliamidin ehdolla olevien aineiden luetteloon.

10 Tämä luettelo, joka sisälsi akryyliamidin, julkaistiin 30.3.2010 kemikaaliviraston verkkosivuilla REACH-asetuksen 59 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen määräys

11 PPG ja SNF nostivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 10.6.2010 jätetyllä kannekirjelmällä kanteen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi.

12 Kemikaalivirasto esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.11.2010 jättämällään asiakirjalla oikeudenkäyntiväitteen tästä kanteesta. Se esitti kolme prosessinedellytysten puuttumista koskevaa väitettä, jotka koskivat ensisijaisesti kanteen nostamisen määräajan noudattamatta jättämistä ja toissijaisesti sitä, että riidanalainen päätös ei koskenut suoraan kantajia, ja sitä, että päätös, joka ei ollut SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu sääntelytoimi, ei koskenut näitä kantajia erikseen.

13 Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio hyväksyttiin väliintulijoiksi tukemaan kemikaaliviraston vaatimuksia. Komissio tuki kemikaaliviraston väitettä, joka koski kanteen nostamisen määräajan noudattamatta jättämistä, ja väitti myös, että kyseinen kanne piti jättää tutkimatta vireilläolovaikutuksen vuoksi.

14 Kanteen nostamisen määräajan noudattamatta jättämisestä kemikaalivirasto ja komissio väittivät lähinnä, että riidanalainen päätös oli julkaistu 30.3.2010 ja että SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa määrätty määräaika kanteen nostamiselle tästä päätöksestä päättyi 30.5.2010. Tämän päivämäärän jälkeen alkoi niiden mukaan kulua unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdassa määrätty kymmenen päivän pituinen lisämääräaika, joten kanteen nostamisen kokonaismääräaika päättyi 9.6.2010. Näin ollen PPG:n ja SNF:n 10.6.2010 nostama kanne nostettiin kemikaaliviraston ja komission mukaan liian myöhään.

15 Kantajat vetosivat kyseisen työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdan soveltamiseen ja katsoivat, että kanteen nostamisen määräajan lasketaan alkavan kulua riidanalaisen päätöksen julkaisemista seuraavan neljännentoista päivän päätyttyä, joten tätä määräaikaa oli tässä tapauksessa noudatettu.

16 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen määräyksen 33 kohdassa, että 102 artiklan 1 kohtaa sovelletaan kyseisen kohdan sanamuodon mukaan vain Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistuihin toimiin, kun taas REACH-asetuksen 59 artiklan 10 kohdan mukaan ehdolla olevien aineiden luettelo julkaistaan kemikaaliviraston verkkosivuilla, eikä asetuksen missään muussa säännöksessä säädetä muista julkaisemistavoista.

17 Tästä unionin yleinen tuomioistuin totesi kyseisen määräyksen 35 kohdassa aluksi, että julkaiseminen yksinomaan internetissä tapahtuu sähköisesti, joten internetissä julkaistut toimet ovat samanaikaisesti yleisön saatavilla kaikkialla Euroopan unionissa. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi kuitenkin, että vaikka Euroopan unionin virallisesta lehdestä on myös saatavilla sähköinen versio internetissä, ainoastaan kyseisen lehden painettu versio on todistusvoimainen.

18 Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen määräyksen 37 kohdassa, että nyt käsiteltävään asiaan ei voida soveltaa valtiontukipäätösten julkaisemista koskevaa oikeuskäytäntöä. Se täsmensi tätä siten, että vaikka tämän oikeuskäytännön mukaan se, että kolmansille annetaan oikeus tutustua verkkosivuilla olevan päätöksen tekstiin kokonaisuudessaan ja että Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistaan tiivistelmä, tarjoaa mahdollisuuden soveltaa kyseisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohtaa, valtiontukiasioissa Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaisemisesta säädetään kuitenkin nimenomaisesti [SEUT 108] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 26 artiklassa.

19 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen määräyksen 38 kohdassa kantajien väitteen, jonka mukaan se, että kyseisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta unionin oikeudessa säädettyyn julkaisemiseen yksinomaan internetissä, merkitsee sitä, että niitä syrjittäisiin tai kohdeltaisiin mielivaltaisesti. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että se tosiasiallinen ja oikeudellinen tilanne, jossa tietty henkilö on sen jälkeen kun tietty toimi on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ei ole verrattavissa tilanteeseen, jossa tämä henkilö on sen jälkeen kun tietty toimi on julkaistu yksinomaan internetissä. Lisäksi unionin yleisen tuomioistuimen mukaan se, että kemikaaliviraston verkkosivuilla julkaistun riidanalaisen päätöksen julkaisemispäivä on otettu huomioon SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa tarkoitettuna julkaisemispäivänä, takaa yhdenvertaisen kohtelun kaikille niille, joita asia koskee, koska näin varmistetaan, että aika, jonka kuluessa kanne kyseisestä päätöksestä on nostettava, laskettiin kaikkien osalta samalla tavalla. Unionin yleinen tuomioistuin lisäsi, että kanteen nostamisen määräajan laskemisessa esiintyvät erot, jotka riippuivat siitä, tapahtuko julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä vai internetissä, on joka tapauksessa myös perusteltuja internetissä julkaisemiseen liittyvien ominaispiirteiden vuoksi.

20 Unionin yleinen tuomioistuin jätti kanteen nostamisen määräajan noudattamatta jättämistä koskevan oikeudenkäyntiväitteen tutkimisen perusteella PPG:n ja SNF:n kanteen tutkimatta, eikä se tutkinut muita kemikaaliviraston ja komission esittämiä prosessinedellytysten puuttumista koskevia väitteitä.

Asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

21 Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen määräyksen ja riidanalaisen päätöksen tai toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen niiden nostaman kanteen ratkaisemiseksi, sekä velvoittamaan kemikaaliviraston korvaamaan valittajille molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

22 Kemikaalivirasto sekä Alankomaiden kuningaskunta ja komissio, jotka ovat tukeneet kemikaaliviraston vaatimuksia ensimmäisessä oikeusasteessa, vaativat unionin tuomioistuinta toteamaan valituksen perusteettomaksi ja velvoittamaan valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen käsittely

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

23 Valittajat esittävät yhden ainoan valitusperusteen, joka koskee oikeudellista virhettä, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt tulkitessaan ja soveltaessaan työjärjestyksensä 102 artiklan 1 kohtaa ja joka on johtanut tehokkaan oikeussuojan periaatteen loukkaamiseen. Valittajat väittävät, että tässä määräyksessä mainittua 14 päivän määräaikaa on sovellettava kaikkiin julkaistuihin päätöksiin eikä vain Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistuihin päätöksiin.

24 Tästä valittajat väittävät, että periaatteet, jotka ovat taustalla otettaessa huomioon mainitussa 102 artiklan 1 kohdassa määrätty 14 päivän pituinen ajanjakso kanteen nostamisen määräaikaa laskettaessa, eli oikeusvarmuuden periaate ja kolmansien välisen yhdenvertaisuuden periaate, soveltuvat myös internetissä tapahtuvaan julkaisemiseen. Valittajat toteavat valituksenalaisen määräyksen 37 kohdan yhteydessä sekä riidanalaisesta päätöksestä että valtiontukia koskevista päätöksistä, jotka ovat johtaneet oikeuskäytäntöön, johon unionin yleinen tuomioistuin on vedonnut kyseisessä kohdassa, että muodollinen päätös julkaistaan internetissä. Niinpä unionin yleinen tuomioistuin on valittajien mukaan tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on erottanut nämä kaksi tapausta toisistaan.

25 Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen määräyksen 38 kohdassa, henkilön oikeudellinen ja tosiasiallinen tilanne Euroopan unionin virallisessa lehdessä tapahtuneen toimen julkaisemisen jälkeen on valittajien mukaan lisäksi sama kuin tilanne, jossa tämä henkilö olisi toimen yksinomaan internetissä tapahtuvan julkaisemisen johdosta, joten unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdan soveltamatta jättäminen tähän viimeksi mainittuun julkaisemiseen merkitsee valittajien mukaan syrjintää ja mielivaltaista kohtelua.

26 Kemikaalivirasto, jota Alankomaiden kuningaskunta tukee, katsoo, että mainittua määräystä ei pidä soveltaa sen sanamuodon ylittävällä tavalla. Virasto huomauttaa tästä yhtäältä, että menettelyllisiä määräaikoja koskevien unionin sääntöjen tiukka soveltaminen vastaa oikeusvarmuuden vaatimusta ja tarvetta välttää oikeudenkäytössä kaikkea syrjintää ja mielivaltaista kohtelua, ja toisaalta, että nämä määräajat, jotka on otettu käyttöön oikeudellisten tilanteiden selkeyden ja varmuuden varmistamiseksi, ovat ehdottomia, joten asianosaiset tai tuomioistuin eivät voi määrätä niistä. Kemikaaliviraston mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi laajentaa työjärjestyksensä 102 artiklan 1 kohdan soveltamisalaa ainoastaan kyseistä kohtaa muuttamalla. Kemikaalivirasto korostaa myös internetissä julkaisemisen ja Euroopan unionin virallisessa lehdessä tapahtuvan julkaisemisen välistä eroa.

27 Komissio katsoo, että valittajat olisivat kokeneet syrjintää tai mielivaltaista kohtelua vain, mikäli niihin olisi sovellettu lyhyempää määräaikaa kuin mistä olisivat hyötyneet muut samassa tilanteessa olevat osapuolet eli ne, jotka olisivat myös halunneet riitauttaa ehdolla olevien aineiden luettelon lainmukaisuuden. Kuten unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin komission mukaan katsonut valituksenalaisen määräyksen 38 kohdassa, tilanne, jossa henkilöt ovat riitautettuaan ainoastaan unionin elimen verkkosivuilla julkaistun toimen, on erilainen kuin sellaisten henkilöiden tilanne, jotka vaativat Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistun toimen kumoamista. Komissio väittää lisäksi, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole tehnyt minkäänlaista oikeudellista virhettä valituksenalaisen määräyksen 35–37 kohdassa.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

28 Aluksi on todettava, että on riidatonta, että kemikaaliviraston päätös, joka koskee aineen sisällyttämistä ehdolla olevien aineiden luetteloon, on SEUT 263 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu kannekelpoinen toimi. REACH-asetuksen 94 artiklan 1 kohdassa nimittäin säädetään muutoksenhausta kemikaaliviraston päätökseen tämän 263 artiklan mukaisesti erityisesti niissä tapauksissa, joissa muutoksenhakuoikeutta kemikaaliviraston valituslautakunnassa ei ole. Asia on näin tämän asetuksen 59 artiklan nojalla tehtyjen päätösten osalta.

29 Julkaistun toimen osalta SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa määrätään kahden kuukauden pituisesta kanteen nostamisen määräajasta, joka lasketaan tämän toimen julkaisemisesta. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jos määräaika, jota sovelletaan toimielinten antamia säädöksiä vastaan nostettaviin kanteisiin, alkaa kulua säädöksen julkaisemisesta, tämän määräajan lasketaan alkavan kulua säädöksen julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä seuraavan neljännentoista päivän päätyttyä.

30 Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 33 kohdassa, mainitun määräyksen sanamuodosta ei käy ilmi, että sitä sovellettaisiin ainoastaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistuihin toimiin.

31 Kuten julkisasiamies on nimittäin todennut ratkaisuehdotuksensa 76 ja 77 kohdassa, unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdan muodostavan virkkeen alkuosan sanamuoto näyttää SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan tavoin koskevan toimien julkaisemista yleensä. Viittaus Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaisemiseen virkkeen loppuosassa voidaan siis selittää sillä yksinkertaisella seikalla, että työjärjestyksestä määrättäessä Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaiseminen oli ainoa mahdollinen julkaisumuoto.

32 Näin ollen ei ole suljettu pois, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdassa olevaa määräystä sovelletaan riidanalaisen päätöksen kaltaiseen toimeen, joka on julkaistu yksinomaan internetissä.

33 Lisäksi on niin, että siltä osin kuin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdan muotoilu voi herättää epäilyjä, on selkeiden vastakkaisten perusteiden puuttuessa annettava etusija sellaiselle tulkinnalle, joka ei johda preklusioon, jonka seurauksena ne, joita asia koskee, menettäisivät muutoksenhakuoikeutensa (ks. vastaavasti asia 117/78, Orlandi v. komissio, Kok., s. 1613, 11 kohta).

34 Yleisemmin on huomautettava, että kun määräyksen tai säännöksen sanamuoto on epäselvä, on otettava huomioon tämän määräyksen tai säännöksen asiayhteys ja sillä tavoitellut päämäärät (ks. vastaavasti asia C-149/11, Leno Merken, tuomio 19.12.2012, 39 kohta).

35 Tästä on todettava, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdassa määrätyn 14 päivän pituisen määräajan tavoite on taata niille, joita asia koskee, riittävä ajanjakso kanteen nostamiseksi julkaistuista toimista ja näin ollen tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden noudattaminen sellaisena kuin tästä oikeudesta on nykyään määrätty Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa.

36 Kuten tämän tuomion 31 kohdassa on todettu, on niin, että siltä osin kuin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohtaa on mahdollista tulkita siten, että sitä sovelletaan kaikkiin julkaistuihin toimiin julkaisumuodosta riippumatta, tätä määräystä on syytä tulkita näin, jotta vältettäisiin se, että niiltä, joita asia koskee ja jotka luottavat 14 päivän ylimääräiseen ajanjaksoon kanteen nostamista varten, viedään tehokas oikeussuoja.

37 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että kyseistä määräystä sovelletaan ainoastaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistuihin toimiin, ja kun se on tämän vuoksi jättänyt PPG:n ja SNF:n kanteen tutkimatta.

38 Edellä esitetyn perusteella valittajien esittämä ainoa valitusperuste ja näin ollen koko valitus on hyväksyttävä ja valituksenalainen määräys on kumottava.

39 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan silloin, kun unionin yleisen tuomioistuimen päätös kumotaan, unionin tuomioistuin voi joko itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

40 Koska nyt käsiteltävä asia ei ole ratkaisukelpoinen, se on palautettava unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi, ja oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-268/10, PPG ja SNF vastaan ECHA, 21.9.2011 antama määräys kumotaan.

2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.

3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Allekirjoitukset